

Data: 7.02.2025

Dotyczy: [Rzeczpospolita](#)

DOPLĄTY DO SPÓŁKI A POSIADANIE UDZIAŁÓW

Istniejące w chwili zbycia udziałów wierzytelności z tytułu zwrotu dopłat wniesionych do spółki, nie przechodzą na nabywcę udziałów a stanowią majątkowe uprawnienie dotychczasowego współnika, którego wskazywała uchwała o zwrocie dopłat.

Tak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku sygn. akt II FSK 1314/21.

Powyższy wyrok zapadł w sprawie, w której stan faktyczny dotyczył interpretacji przepisów podatkowych w kontekście zwolnienia podatkowego przychodów otrzymanych z tytułu zwrotu dopłat wniesionych do spółki przez współnika. Skarżący wniósł zapytanie do dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, czy przysługuje mu zwolnienie podatkowe z tytułu otrzymanego zwrotu dopłat, mimo że po podjęciu uchwały o zwrocie dopłat zbył swoje udziały w spółce. Organ interpretacyjny uznał, że zwolnienie podatkowe przysługuje jedynie współnikowi, który był właścicielem udziałów zarówno w chwili podjęcia uchwały o zwrocie dopłat, jak i w chwili wypłaty tych dopłat.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie uchylił interpretację, przyjmując, że zwolnienie może dotyczyć również sytuacji, gdy współnik był właścicielem udziałów w momencie podjęcia uchwały o zwrocie dopłat, nawet jeśli zwrot następuje po zbyciu tych udziałów. W odpowiedzi na wyrok, organ interpretacyjny wniósł skargę kasacyjną, zarzucając błędną wykładnię przepisów oraz niewłaściwą ocenę sytuacji przez sąd pierwszej instancji. Wskazał, że zwolnienie podatkowe powinno przysługiwać tylko w przypadku, gdy współnik spełnia oba warunki: jest właścicielem udziałów w chwili podjęcia uchwały i w chwili wypłaty dopłat. Skarżący wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej i zasądzenie kosztów postępowania.

Rozważając zasadność skargi kasacyjnej, Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrzył kwestię, czy współnik w celu zwrotu dopłat musi być posiadaczem udziałów nie tylko w chwili podjęcia uchwały o zwrocie dopłat, ale także w momencie ich faktycznego zwrotu przez spółkę. W przedmiotowej sprawie skarżący wniósł dopłaty do spółki, które miały być zwrócone po sprzedaży udziałów, tj. w momencie, kiedy już nie będzie on udziałowcem spółki. Skarżący uznał, że zwrot dopłat w takiej sytuacji powinien podlegać zwolnieniu podatkowemu, ponieważ uchwała o zwrocie dopłat została podjęta w czasie, kiedy był on jeszcze udziałowcem.

NSA uznał, że nie ma podstaw do zmiany stanowiska sądu pierwszej instancji, który wskazał, że zwolnienie podatkowe dotyczy osoby, która była współnikiem w momencie podjęcia uchwały o zwrocie dopłat, nawet jeśli w momencie ich wypłaty (realizacji zwrotu) nie jest już ona współnikiem. Sąd stwierdził, że moment podjęcia uchwały o zwrocie dopłat ma kluczowe znaczenie, ponieważ to wtedy powstaje roszczenie o zwrot dopłat, a uprawnienie to nie jest związane z posiadaniem udziałów w momencie samego zwrotu.

NSA oddalił skargę kasacyjną, uznając ją za bezzasadną.

ZDANIEM AUTORKI

Dopłaty w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zgodnie z art. 177 § 1 kodeksu spółek handlowych (k.s.h.), to obowiązek wspólników wynikający z umowy spółki do wniesienia dodatkowych środków finansowych na rzecz spółki. Dopłaty mogą być stosowane jako narzędzie finansowe w celu pokrycia bieżących potrzeb finansowych spółki, takich jak np. pokrycie strat, dokapitalizowanie spółki czy sfinansowanie inwestycji. Stanowią one dodatkowe zobowiązanie wspólników wobec spółki, które nie wiąże się ze zmianą wysokości kapitału zakładowego.

Zgodnie z art. 177 § 1 k.s.h., umowa spółki może zobowiązywać wspólników do dopłat w określonej wysokości, zależnej od ich udziałów. Z kolei, na podstawie art. 177 § 2 k.s.h., dopłaty te muszą być równo rozłożone w stosunku do posiadanych udziałów, a ich wysokość powinna być proporcjonalna do udziałów, w granicach liczbowo oznaczonej wysokości w stosunku do udziału. Wysokość oraz termin dopłat ustala się, jeśli zajdzie taka potrzeba, uchwałą wspólników (art. 178 § 1 k.s.h.).

Jeśli umowa spółki nie stanowi inaczej, przepisy art. 178 oraz art. 179 k.s.h. mają zastosowanie do dopłat. Zgodnie z art. 179 § 1 k.s.h., dopłaty mogą zostać zwrócone wspólnikom, o ile nie są potrzebne do pokrycia straty wykazanej w sprawozdaniu finansowym. Zwrot dopłat może wówczas nastąpić po upływie miesiąca od ogłoszenia zamiaru zwrotu w piśmie przeznaczonym do ogłoszeń spółki, a zwrot powinien być dokonany równomiernie między wspólnikami (art. 179 § 3 k.s.h.). Przepisy te wskazują, że zwrócone dopłaty nie są uwzględniane przy ustalaniu nowych dopłat.

Zasadniczo dopłaty wniesione przez wspólników do spółki są traktowane jako dodatkowe zobowiązanie, które w określonych warunkach może zostać zwrócone. Zwrot dopłat nie jest automatyczny i wymaga podjęcia odpowiedniej uchwały zgromadzenia wspólników. Uchwała ta powinna określać, kiedy i w jakiej wysokości dopłaty zostaną zwrócone wspólnikom. Spółka może dokonać zwrotu dopłat tylko wtedy, gdy jej sytuacja finansowa na to pozwala.

Uchwała dotycząca zwrotu dopłat wniesionych do spółki przez wspólników jest istotnym dokumentem, który reguluje cały proces zwrotu. Jak wskazano w omawianym wyroku, zwrot dopłat dotyczy wspólników posiadających udziały w momencie podjęcia uchwały o zwrocie dopłat, a nie wyłącznie momentu ich wypłaty. To właśnie uchwała o zwrocie dopłat jest decydującym momentem tworzącym roszczenie przysługujące wspólnikom w niej wskazanych.

Zuzanna Krystek, prawnik w [warszawskim biurze Rödl & Partner](#)